

som er nødvendige for en hurtig gennemførelse af ØMU'ens tredje fase, og at Kommissionens planlagte forslag vedrørende blandt andet fastlåsningsen af valutaer derfor ikke vil kunne træffes med hjemmel i Unionstraktaten?»

Begrundelse

I Unionstraktatens art. 109 L, stk. 4, hedder det, at EU's Ministerråd på datoen for indledningen af ØMU'ens tredje fase vedtager beslutninger om de omregningskurser, til hvilke valutaerne skal fastfryses uigenkaldeligt, og Rådet træffer også på denne dato, dvs. den 1. januar 1999, beslutning om de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig gennemførelse af den fælles mønt.

Det fremgår utrolig klart af denne artikel, at disse beslutninger skal træffes på en ganske bestemt dag, hvorefter følger, at de ikke med hjemmel i Traktaten vil kunne træffes på et tidligere tidspunkt. Dette betyder, at en række af de forslag, som Kommissionen har under forberedelse, og som Kommissionen havde tænkt sig at søge gennemført i slutningen af 1996, ikke med hjemmel i Traktaten kan besluttes før den 1. januar 1999. En så sen beslutning vil blandt andet skabe usikkerhed om alle former for finansielle kontrakter, som er indgået inden 1. januar 1999, og som løber videre efter 1. januar 1999.

Dette må betyde, at ØMU'ens tredje fase må opgives, idet en igangsættelse af tredje fase uden disse forberedende beslutninger vil fremkalde en sådan usikkerhed på valutamarkedet, at selv inkarnerede ØMU-tilhængere må indse, at projektet vil medføre så stor en risiko for valutaspekulation, kapitalflugt fra ØMU-lande m.v., at det vil være vanvidt at igangsætte tredje fase.

Svar (12/7 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er på nuværende tidspunkt uafklaret, i hvilket omfang Kommissionen vil fremsætte forslag for Rådet vedrørende forberedelse og gennemførelse af ØMU'ens tredje fase på grundlag af Traktatens art. 109 L, stk. 4, eller art. 235 eller eventuelt andet grundlag.

Spm. nr. S 2848

Til økonomiministeren (4/7 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering garantere, at der ikke vil blive truffet beslutning vedrørende beslutninger om forberedelsen eller gennemførelse af ØMU'ens tredje fase ved hjælp af art. 235 i Maastricht-Traktaten?»

Begrundelse

Ifølge Reuters Bureau den 1. juli 1996 er hele den legale status af gennemførelsen af den fælles mønt, dvs. ØMU'ens tredje fase, nu draget i tvivl, fordi Unionstraktaten ikke giver Unionen hjemmel til inden datoen for indledningen af den tredje fase at træffe de beslutninger, som Kommissionen finder er nødvendige for, at den fælles mønt kan træde i kraft den 1. januar 1999. Det var ellers Kommissionens agt at søge disse beslutninger gennemført i Rådet for økonomi- og finansministre i september 1996. EU-kommissær Yves-Thibault de Silguy har til Europa-Parlamentet oplyst, at den eneste måde, hvorpå disse juridiske problemer kan afklares før ØMU'ens startdato den 1. jan. 1999, er at bruge art. 235 i Maastricht-Traktaten.

Dette vil være et uhørt misbrug af art. 235 og efter Enhedslistens opfattelse en klar overtrædelse af det grundlag for det danske EU-medlemskab, som er fastlagt ved folkeafstemningerne i 1972, 1986, 1992 og 1993. Derfor bør den danske regering meddele Kommissionen, at den straks kan glemme alt om brug af art. 235 inden for ØMU'en. Derfor må det bekymre, at kontorchef Jens Pagter Kristensen i Økonomiministeriet tilsyneladende slet ikke har forstået problemet med art. 235. Han har i Børsen den 3. juli 1996 udtalt, at intet tyder på, at Danmark skulle modsætte sig en positiv beslutning.

Det er et generelt problem, at art. 235 er blevet misbrugt den ene gang efter den anden til at vedtage EU-beslutninger om forhold, der ligger uden for Unionstraktaten. Dermed overtrædes den bestemmelse i den danske grundlov, som fastslår, at overdragelse af beføjelser kun kan ske i nærmere bestemt omfang. Selv om grundlovens § 20 tidligere er blevet overtrådt, må det dog stå klart, at en anvendelse af art. 235 inden for et område, hvor Danmark har en klar undtagelse, og hvor Danmark ikke skal deltage, må være en glasklar grundlovskrænkelser, som forhåbentlig ingen dansk regering vil medvirke til.